

Bruselj, 17. junij 2026
(OR. en)

10751/26

**Medinstitucionalna zadeva:
2026/0146 (NLE)**

**FISC 225
ECOFIN 842**

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	17. junij 2026
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2026) 281 final
Zadeva:	Predlog IZVEDBENI SKLEP SVETA o spremembi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2017/784 o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2026) 281 final.

Priloga: COM(2026) 281 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 17.6.2026
COM(2026) 281 final

2026/0146 (NLE)

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

**o spremembi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2017/784 o dovoljenju Italijanski republiki,
da uporabi posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o
skupnem sistemu davka na dodano vrednost**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

V skladu s členom 395(1) Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV) lahko Svet soglasno na predlog Komisije kateri koli državi članici dovoli, da uvede posebne ukrepe, ki odstopajo od določb navedene direktive, za poenostavitev postopka obračunavanja DDV ali za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom.

Italijanska republika je z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 9. oktobra 2025, zaprosila za dovoljenje, da bi lahko še naprej odstopala od členov 206 in 226 direktive o DDV, kar zadeva plačilo davka na dodano vrednost ter zahteve v zvezi z izdajanjem računov za dobavo blaga in storitev javnim organom in podjetjem, ki so pod nadzorom centralnih in lokalnih javnih organov.

V skladu s členom 395(2) direktive o DDV je Komisija z dopisom z dne 27. aprila 2026 o zahtevi Italijanske republike obvestila druge države članice. Komisija je z dopisom z dne 28. aprila 2026 Italijansko republiko obvestila, da ima na voljo vse informacije, potrebne za presojo zahteve.

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Po uvedbi sistema statističnega preverjanja je Italija ugotovila, da obstajajo velike goljufije na področju DDV v zvezi z dobavo blaga in storitev javnim organom. Za odpravo teh praks je Italija leta 2014 zaprosila, da se za dobavo javnim organom dolgovani DDV ne bi več plačeval dobaviteljem, temveč na ločen in blokiran bančni račun davčnih organov. Ta mehanizem je splošno znan kot vrsta „deljenega plačila“, saj se plačilo, ki ga potrošnik običajno v celoti nakaže dobavitelju (plačilo v zameno za dobavo in DDV) razdeli na: (i) na eni strani plačilo, ki se plača dobavitelju blaga ali ponudniku storitev, in (ii) na drugi strani dolgovani DDV, ki se plača na blokiran bančni račun davčnih organov.

Odstopanje do 31. decembra 2017 je bilo odobreno z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2015/1401². Z njim je bilo Italiji odobreno, da odstopa od člena 206 direktive o DDV v zvezi s plačilom DDV in od člena 226 direktive o DDV v zvezi s pravili o izdajanju računov.

Italija je zaprosila za odstopanje za omejeno obdobje, da bi lahko organizirala in izvedla ustrezne ukrepe politike za nadzor ter v celoti izkoristila podatke, ki so na voljo z izdajanjem elektronskih računov. Izvajanje obveznosti izdajanja elektronskih računov za dobavo javnim organom, kar omogoča nadzor nad posameznimi transakcijami v realnem času in natančnimi zneski DDV, ki so jih javni organi obvezani plačati pri svojih nakupih, bi moralo Italiji omogočiti, da zadevni sektor revidira na podlagi običajnih tehnik nadzora, ne da bi bilo treba odstopati od direktive o DDV, da bi se lahko uporabil ukrep deljenega plačila.

V skladu z informacijami, ki jih je predložila Italija, je bilo z uvedbo izdajanja elektronskih računov za dobavo javnim organom davčnim organom predloženih precej informacij v zvezi s tokom računov, kar omogoča nadzor nad transakcijami in ustreznimi zneski DDV. Vendar je bil drugi element učinkovitega nadzornega sistema, tj. obveznost sporočanja podatkov vseh računov, ki so bili izdani in prejeti, davčnim organom, uveden šele s 1. januarjem 2017. Preteči bi moralo več časa, da bi bil ukrep učinkovit in da bi dejansko spodbudil

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

² Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2015/1401 z dne 14. julija 2015 o dovoljenju Italiji, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 217, 18.8.2015, str. 7).

davkoplačevalce k boljšemu izpolnjevanju davčnih obveznosti. Italija je zato zaprosila za podaljšanje odstopanja od členov 206 in 226 direktive o DDV za dobavo javnim organom.

Poleg tega je Italija odkrila davčno utajo v sektorju dobave podjetjem, ki so pod nadzorom javnih organov, in majhni skupini 40 podjetij, ki kotirajo na borzi. Da bi odpravila to davčno utajo in da bi preprečila nadaljnje izgube DDV v okviru javnih prihodkov, je Italija zahtevala razširitev področja uporabe odstopanja od členov 206 in 226 direktive o DDV na dobavo blaga in storitev zgoraj navedenim subjektom, ki jih Italija šteje za tako zanesljive, kot so javni organi. Ti subjekti so tako podjetja pod nadzorom centralnih in lokalnih javnih organov kot tudi približno 40 podjetij, ki kotirajo na borzi, kar skupaj znaša približno 2 400 podjetij. Italija je pričakovala, da bo razširitev ukrepa deljenega plačila na ta podjetja odpravila davčne utaje, v okviru katerih dobavitelji zadevnim subjektom ne plačujejo DDV, in bo posledično povečala prihodke iz DDV.

Podaljšanje odstopanja z razširjenim področjem uporabe je bilo z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2017/784³ odobreno do 30. junija 2020. Italija se je večkrat zavezala, da si ne bo prizadevala za obnovo posebnega ukrepa, ko bo sveženj ukrepov, ki jih Italija namerava uporabiti, v celoti izveden. Vendar je bilo leta 2020 še prezgodaj za celovito oceno učinkovitosti ukrepov, saj jih je začela izvajati šele nedavno. Poleg tega so težave zaradi pandemije COVID-19 davčnim zavezancem oteževale izvajanje potrebnih sprememb v njihovih sistemih izdajanja računov, davčnim upravam pa prilagajanje njihovih nadzornih in informacijskih sistemov. Zato je bilo dovoljenje za nadaljnjo uporabo mehanizma deljenega plačila z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2020/1105⁴ podaljšano do 30. junija 2023. Nato je bilo odstopanje podaljšano še enkrat, in sicer z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2023/1552⁵ do 30. junija 2026. Z zadnjim podaljšanjem so bile družbe, ki kotirajo na borzi, s 1. julijem 2025 izključene iz področja uporabe ukrepa odstopanja.

Mehanizem deljenega plačila je del svežnja ukrepov, ki jih je Italija uvedla za preprečevanje davčnih goljufij in utaj. Ta sveženj ukrepov med drugim vključuje izdajanje elektronskih računov in elektronski prenos podatkov o dnevni obremenitvah. Izdajanje elektronskih računov je bilo uvedeno s 1. julijem 2018 za nekatere sektorje in s 1. januarjem 2019 v splošni obliki. Ta obveznost je bila odobrena z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2018/593⁶. Elektronski prenos podatkov o dnevni obremenitvah zahteva, da davkoplačevalci, ki se ukvarjajo s trgovino na drobno in podobnimi dejavnostmi (brez obveznosti izdajanja računov), elektronsko shranijo podatke o dnevni obremenitvah in jih elektronsko posredujejo organu Agenzia delle Entrate (urad za prihodke). Ta zadnja obveznost je začela veljati 1. januarja 2020, za davkoplačevalce s prometom nad 400 000 EUR pa 1. julija 2019. Ta sveženj ukrepov je nadomestil druge nadzorne ukrepe in italijanskim davčnim organom omogoča, da navzkrižno preverijo različne operacije, ki jih prijavljajo izvajalci, in spremljajo

³ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2017/784 z dne 25. aprila 2017 o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in razveljavitvi Izvedbenega sklepa (EU) 2015/1401 (UL L 118, 6.5.2017, str. 17).

⁴ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2020/1105 z dne 24. julija 2020 o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2017/784 o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 242, 28.7.2020, str. 4).

⁵ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2023/1552 z dne 25. julija 2023 o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2017/784 glede trajanja dovoljenja za posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in ki ga je sprejela Italija, in njegovega področja uporabe (UL L 188, 27.7.2023, str. 45).

⁶ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2018/593 z dne 16. aprila 2018 o dovoljenju Italijanski republiki, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 99, 19.4.2018, str. 14).

njihova plačila DDV. Z najnovejšimi zakonodajnimi spremembami je bila uvedena obveznost, da se podatki o transakcijah, obdavčljivih z DDV, ki izhajajo z elektronskih računov, čezmejnih transakcij in elektronskih obremenitev, nemudoma dajo na voljo davkoplačevalcem, da se poenostavi njihovo izpolnjevanje davčnih obveznosti; to bo povzročilo, da bo organ Agenzia delle Entrate vnaprej izpolnil obračun DDV in pripravil redne odmere DDV, ki jih davkoplačevalci lahko sprejmejo ali dopolnijo.

Po mnenju Italije sta mehanizem deljenega plačila in obvezno izdajanje elektronskih računov ustvarila sinergije, ki so privedle do znatnega zmanjšanja goljufij na področju DDV, in bi zato morala še naprej soobstajati, saj je deljeno plačilo orodje za preprečevanje goljufij, izdajanje elektronskih računov pa orodje za njihovo odkrivanje.

Po mnenju Italije učinkovitost mehanizma deljenega plačila temelji na dejstvu, da ta instrument glede primerov davčnih utaj deluje preprečevalno, s čimer zagotavlja več prihodkov kot kateri koli drug ukrep z dejavnostjo naknadnega nadzora. Ne glede na pravočasnost in hitrost dejavnosti nadzora utajenega davka ni vedno mogoče učinkovito izterjati z naknadnimi ukrepi. Čeprav je izdajanje elektronskih računov (ali poročanje podatkov na računih v primerih, kjer izdajanje elektronskih računov ni obvezno) izjemno učinkovit ukrep, je po opravljenem nadzoru mogoče, da davčni utajevalec nima potrebne finančne sposobnosti za plačilo davka. Zato Italija trdi, da je mehanizem deljenega plačila zelo učinkovito orodje, kadar je stopnja izpolnjevanja davčnih obveznosti pri prejemniku višja kot pri dobavitelju. Italija zato meni, da se ti ukrepi dopolnjujejo, vendar niso medsebojno zamenljivi.

Opozoriti je treba, da je eden od učinkov deljenega plačila dejstvo, da dobavitelji, ki so davčni zavezanci, DDV, ki so ga plačali za dobavljene izdelke ali storitve, ne morejo izravnati z DDV, ki ga prejmejo od svojih strank. Ti davčni zavezanci bodo morda ves čas v položaju upnika in bodo morda morali od davčne uprave zahtevati dejansko vračilo navedenega DDV. Po drugi strani pa Italija pod nekaterimi pogoji pooblašča te dobavitelje, da izravnajo DDV, ki ga niso prejeli od svojih strank, z drugimi davki, ki jih je treba poravnati v Italiji, s čimer se omeji problem denarnega toka, ki lahko v nasprotnem primeru nastane za podjetja, ki so dolžna plačevati davke v Italiji. Po podatkih, ki jih je navedla Italija, je bil povprečen čas za obdelavo vračil DDV v letu 2024 na splošno 74 dni, pri zahtevkih, posredovanih davčnim zavezancem v okviru deljenega plačila, pa je bilo povprečje 60 dni.

Glede na zgoraj navedeno se predlaga sprejetje zahteve Italije, naj se dovoljenje za odstopanje podaljša, vendar le do 30. junija 2029 (za razliko od 31. decembra 2029, kakor je zahtevala Italija). To obdobje bi moralo zadostovati za oceno učinkovitosti ukrepov, ki se izvajajo za zmanjšanje davčnih utaj v zadevnih sektorjih. Poleg tega bodo podjetja in davčna uprava do takrat v boljšem položaju za izvedbo potrebnih prilagoditev v svojih sistemih.

Glede na široko področje uporabe odstopanja je pomembno zagotoviti nujne nadaljnje ukrepe znotraj okvira tega odstopanja in zlasti oceniti učinek ukrepa na raven goljufij v zvezi z DDV in na stanje vračil DDV, namenjenih davčnim zavezancem, zajetim s tem odstopanjem. Od Italije se zato zahteva, da 15 mesecev po začetku veljavnosti tega odstopanja predloži poročilo o postopku za vračilo DDV v zvezi s stanjem dobaviteljev (davčnih zavezancev), ki so zajeti z odstopanjem. To poročilo bi moralo zlasti vključevati statistične podatke glede povprečnega časa, potrebnega za dejansko vračilo DDV tem davčnim zavezancem, in opis morebitnih posebnih težav v zvezi s tem. V tem poročilu bi morali biti navedeni tudi različni ukrepi za boj proti davčnim utajam v zvezi z dobavami, za katere velja odstopanje, datum začetka veljavnosti teh ukrepov in ocena njihove učinkovitosti.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Odstopanje je skladno z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike.

Komisija je 8. decembra 2022 sprejela Predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo⁷. Eden glavnih ciljev predloga je boj proti goljufijam na področju DDV z izvajanjem zahtev za digitalno poročanje, ki temeljijo na izdajanju elektronskih računov. Ta reforma, ki jo je Svet sprejel 11. marca 2025, bo državam članicam omogočala uvedbo obveznega izdajanja elektronskih računov, kot zdaj počne Italija, odpravljena pa bo potreba po zahtevah za nadaljnja odstopanja od direktive o DDV za uvedbo takih sistemov. Kot je navedeno zgoraj, je poročanje podatkov davčni upravi prek izdajanja elektronskih računov skupaj z mehanizmom deljenega plačila del svežnja ukrepov, ki ga je Italija sprejela za boj proti goljufijam na področju DDV.

Z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2019/310⁸ je bilo Poljski odobreno podobno odstopanje za uporabo mehanizma deljenega plačila. Odstopanje je bilo prvotno odobreno do 28. februarja 2022 in nato podaljšano do 28. februarja 2025⁹ in 29. februarja 2028¹⁰. Poljski sistem deljenega plačila vsebuje prostovoljni in obvezni mehanizem deljenega plačila. Ta obvezni sistem deljenega plačila vpliva na dobavo blaga in storitev, ki se plačajo z elektronskimi bančnimi nakazili, izvedenimi med davčnimi zavezanci s področij, ki so zlasti izpostavljena goljufijam na področju DDV in na katerih se goljufije odkrivajo že leta. V poljskem obveznem sistemu deljenega plačila banka deluje kot delilni posrednik in prenese znesek, ki ga je stranka plačala, na ustrezne račune dobavitelja, in sicer davčno osnovo na redni račun gospodarskega subjekta, znesek DDV pa na njegov blokiran račun za DDV. Sredstva na blokiranem računu za DDV ima v lasti davčni zavezanec, vendar je njegova možnost razpolaganja z njimi načeloma omejena na plačilo DDV, ki ga je dolžan davčnemu organu ali dobaviteljem.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga je člen 395 direktive o DDV, ki določa, da lahko Svet soglasno na predlog Komisije kateri koli državi članici dovoli, da uvede posebne ukrepe za odstopanje od določb te direktive zaradi poenostavitve postopka pobiranja DDV ali preprečevanja nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Predlog je glede na določbo v direktivi o DDV, na kateri temelji, v izključni pristojnosti Evropske unije. Načelo subsidiarnosti se zato ne uporablja.

⁷ COM(2022) 701 final.

⁸ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2019/310 z dne 18. februarja 2019 o dovoljenju Poljski, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od člena 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 51, 22.2.2019, str. 19).

⁹ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2022/559 z dne 5. aprila 2022 o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2019/310 glede dovoljenja, podeljenega Poljski, da še naprej uporablja posebni ukrep, ki odstopa od člena 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 108, 7.4.2022, str. 51).

¹⁰ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2025/373 z dne 18. februarja 2025 o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2019/310 v zvezi z dovoljenjem Poljski, da še naprej uporablja poseben ukrep, ki odstopa od člena 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L, 2025/373, 28.2.2025).

- **Sorazmernost**

Ta sklep se nanaša na dovoljenje, izdano državi članici na njeno zahtevo, in ne pomeni nobene obveznosti.

Glede na to, da je odstopanje časovno omejeno in zadeva le dobavo blaga in storitev javnemu sektorju in podjetjem, ki so pod državnim nadzorom, področje uporabe zajema določene sektorje, za katere so značilne znatne težave zaradi davčnih utaj. Zato je posebni ukrep sorazmeren z želenim ciljem, tj. bojem proti davčnim utajam.

- **Izbira instrumenta**

Predlagani instrument je izvedbeni sklep Sveta.

V skladu s členom 395 direktive o DDV lahko samo Svet na predlog Komisije soglasno odobri odstopanje od skupnih predpisov o DDV. Izvedbeni sklep Sveta je najustreznejši instrument, saj se lahko naslovi na posamezno državo članico.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Posvetovanja z deležniki**

Posvetovanje z deležniki ni bilo opravljeno. Ta predlog temelji na zahtevi Italije in zadeva le to državo članico.

- **Ocena učinka**

Ocena učinka ni bila opravljena, saj predlog predvidoma ne bo imel znatnih gospodarskih, okoljskih ali družbenih učinkov.

Namen Predloga izvedbenega sklepa Sveta je podaljšati uporabo odstopanja od členov 206 in 226 direktive o DDV za dobavo blaga in storitev javnim organom in podjetjem, ki so pod nadzorom centralnih in lokalnih javnih organov. Namen predloga izvedbenega sklepa Sveta je z določitvijo, da se dolgovani DDV plača na ločen bančni račun davčne uprave, zlasti boj proti davčnim utajam, v okviru katerih dobavitelji navedenim subjektom ne plačujejo DDV. Ukrep, ki ga Italija trenutno izvaja, se zdi učinkovito orodje za ta namen.

Glede na podatke, ki jih je Italija predložila, je izvajanje ukrepa povzročilo povečanje plačil v višini približno 4,6 milijarde EUR na leto. Ta znesek je določil organ Agenzia delle Entrate ob upoštevanju, da je za dobavitelje javne uprave (Pubblica Amministrazione) za iste transakcije vsota nižjega izstopnega DDV, ki je bil dejansko plačan po uvedbi mehanizma deljenega plačila, brez povečanja nadomestil in vračil, nižja od plačil, ki jih je izvedla javna uprava v zvezi z istimi transakcijami. Nadaljnja analiza, ki jo je opravila Italija, je pokazala, da je ta učinek ostal stabilen v vseh letih, ko se je ukrep izvajal v svojem polnem obsegu. Italija izraža skrb, da bi odprava ukrepa lahko povzročila enako veliko izgubo prihodkov v času, ko se mora država še vedno spopadati z znatno vrzeljo pri pobiranju DDV.

Drugi učinek, ki bi ga bilo treba upoštevati, je, da dobavitelji v okviru tega sistema od svojih strank ne prejmejo DDV. Zato bodo morali pogosteje zahtevati dejansko vračilo DDV, če tega davka ne morejo izravnati z drugimi davki, ki jih je treba poravnati v Italiji. Bistveno je, da postopek vračil deluje ustrezno in pravočasno, da se preprečijo negativni učinki na te davčne zavezanke, še toliko bolj, če dobavitelji nimajo sedeža v Italiji. Povprečen čas obdelave vračil je po mnenju Italije večinoma skladen s trimesečnim rokom, določenim v nacionalni

zakonodaji¹¹. Obenem je bil za čas obdelave za podjetja, za katera se uporablja mehanizem deljenega plačila, skrajšan zaradi prednostne obravnave teh zahtev. Hkrati je uvedba izdajanja elektronskih računov omogočila skupno obdelavo zahtev in tako prispevala k splošnemu zmanjšanju potrebnega časa za obdelavo zahtev za vračilo. Po podatkih, ki jih je navedla Italija, je bil povprečni čas za obdelavo vračil v letu 2024 74 dni, pri zahtevkih v okviru deljenega plačila pa je bilo povprečje 60 dni.

- **Temeljne pravice**

Predlog nima posledic za varstvo temeljnih pravic.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Ukrep ne bo negativno vplival na lastna sredstva Unije iz naslova DDV.

¹¹ Člen 38-bis predsedniške uredbe št. 633 s 26. oktobra 1972.

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

o spremembi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2017/784 o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ in zlasti člena 395(1), prvi pododstavek, Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Italiji je bilo z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2015/1401² do 31. decembra 2017 dovoljeno, da zahteva, da javni organi davek na dodano vrednost, dolgovan za njim namenjene dobave, plačajo na ločen in blokiran bančni račun davčnih organov (v nadaljnjem besedilu: posebni ukrep). Ta posebni ukrep pomeni odstopanje od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES v zvezi s plačilom DDV in pravili o izdajanju računov.
- (2) Z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2017/784³ je bilo Italiji dovoljeno, da posebni ukrep uporablja do 30. junija 2020, področje uporabe posebnega ukrepa pa je bilo razširjeno, da je vključevalo dobave nekaterim podjetjem, ki so pod nadzorom javnih organov, ter podjetjem, ki kotirajo na borzi in so vključena v indeks Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (v nadaljnjem besedilu: FTSE MIB). Posebni ukrep je bil dodatno podaljšán do 30. junija 2023 z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2020/1105⁴ in nato do 30. junija 2026 z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2023/1552⁵. Z Izvedbenim sklepom (EU) 2023/1552 so bile družbe, ki kotirajo na borzi, s 1. julijem 2025 izključene iz področja uporabe posebnega ukrepa.

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

² Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2015/1401 z dne 14. julija 2015 o dovoljenju Italiji, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 217, 18.8.2015, str. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2015/1401/oj).

³ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2017/784 z dne 25. aprila 2017 o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in razveljavitvi Izvedbenega sklepa (EU) 2015/1401 (UL L 118, 6.5.2017, str. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/784/oj).

⁴ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2020/1105 z dne 24. julija 2020 o spremembi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2017/784 o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 242, 28.7.2020, str. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1105/oj).

⁵ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2023/1552 z dne 25. julija 2023 o spremembi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2017/784 glede trajanja dovoljenja za posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in ki ga je sprejela Italija, in njegovega področja uporabe (UL L 188, 27.7.2023, str. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/1552/oj).

- (3) Italija je z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 9. oktobra 2025, vložila zahtevo, da se dovoljenje za nadaljnjo uporabo posebnih ukrepov podaljša do 31. decembra 2029.
- (4) Komisija je v skladu s členom 395(2), drugi pododstavek, Direktive 2006/112/ES z dopisom z dne 27. aprila 2026 zahtevo Italije posredovala drugim državam članicam. Komisija je z dopisom z dne 28. aprila 2026 uradno obvestila Italijo, da ima vse informacije, potrebne za presojo zahteve.
- (5) Posebni ukrep je del svežnja ukrepov, ki jih je Italija uvedla za preprečevanje davčnih goljufij in utaj. Ta sveženj ukrepov, vključno z obveznostjo izdajanja elektronskih računov, kakor je bila dovoljena z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2018/593⁶, je nadomestil druge nadzorne ukrepe in italijanskim davčnim organom omogoča, da navzkrižno preverijo različne operacije, ki jih prijavljajo davčni zavezanci, in spremljajo njihova plačila DDV.
- (6) Italija meni, da v okviru uvedenega svežnja ukrepov obvezno izdajanje elektronskih računov skrajša obdobje, ki ga davčna uprava potrebuje, da bi izvedela za morebitno davčno utajo ali goljufijo. Vendar Italija obenem meni, da bi lahko bila ob odsotnosti mehanizma deljenega plačila, ki ga uvaja posebni ukrep, izterjava dolgovanih zneskov DDV od davčnih zavezancev vpletenih v davčne goljufije ali utaje po opravljenem navzkrižnem preverjanju nemogoča, če bi ti medtem postali plačilno nesposobni. Zato se je mehanizem deljenega plačila kot predhodni ukrep izkazal za zelo učinkovit ukrep, ki dopolnjuje obvezno izdajanje elektronskih računov, ki je naknadni ukrep.
- (7) Eden od učinkov posebnega ukrepa je, da dobavitelji, ki so davčni zavezanci, DDV, ki so ga plačali za dobavljene izdelke ali storitve, ne morejo izravnati z DDV, ki ga prejmejo od svojih strank. Ti dobavitelji bodo morda ves čas v položaju upnika in bodo morda morali od davčnih organov zahtevati dejansko vračilo DDV, ki so ga plačali za dobavljene izdelke ali storitve. Po informacijah, ki jih je predložila Italija, so davčni zavezanci, ki izvajajo transakcije, za katere se uporablja posebni ukrep, prednostno upravičeni do prejetja plačila ustreznih dobropisov DDV, v mejah kreditnega limita, ki izhaja iz takih transakcij. Navedena praksa zahteva, da se zahteve za vračilo, povezane s posebnim ukrepom, obravnavajo prednostno tako med predhodno preiskavo kot med plačilom dolgovanih zneskov iz neprednostnih vračil.
- (8) Italija se je večkrat zavezala, da si ne bo prizadevala za obnovo posebnega ukrepa, ko bo sveženj ukrepov, ki jih Italija namerava uporabiti, v celoti izveden. Vendar Italija zdaj meni, da bi bilo treba posebni ukrep zaradi njegove učinkovitost in sinergij z drugimi uporabljenimi ukrepi, zlasti obveznim izdajanjem elektronskih računov, podaljšati, da se prepreči nazadovanje pri prizadevanjih za zmanjšanje vrzeli pri pobiranju DDV v Italiji. Dovoljenje za uporabo posebnega ukrepa bi bilo zato treba še zadnjič podaljšati do 30. junija 2029. Ker se dovoljenja za posebne ukrepe, ki odstopajo od splošnih pravil o DDV, uporabljajo samo v skrajni sili, bi morala Italija okrepiti in v celoti izvajati svoja običajna sredstva za boj proti goljufijam na področju DDV in njihovo preprečevanje ter po potrebi uvesti nova, tako da nadaljnje podaljšanje posebnega ukrepa po juniju 2029 ne bo več potrebno.
- (9) Da se zagotovi nujno nadaljnje ukrepanje v okviru posebnega ukrepa, zlasti pa, da se oceni učinek na vračila DDV davčnim zavezancem, ki jih zajema posebni ukrep, bi Italija morala Komisiji do septembra 2027 predložiti poročilo. To poročilo bi moralo

⁶ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2018/593 z dne 16. aprila 2018 o dovoljenju Italijanski republiki, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 99, 19.4.2018, str. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/593/oj).

obravnavati splošno stanje vračil DDV davčnim zavezancem, zlasti pa povprečni čas, potreben za ta vračila, ter učinkovitost posebnega ukrepa in morebitnih drugih ukrepov, ki jih Italija izvaja z namenom zmanjšanja davčnih utaj v zadevnih sektorjih. To poročilo bi moralo vsebovati tudi teh ukrepov, skupaj z datumom začetka njihove veljavnosti.

- (10) Posebni ukrep je sorazmeren z želenimi cilji, saj je časovno omejen in zadeva le sektorje, ki so z vidika davčnih utaj zelo problematični. Poleg tega posebni ukrep ne ustvarja tveganja, da bi davčna utaja prešla na druge sektorje v Italiji ali druge države članice.
- (11) Posebni ukrep ne bo negativno vplival na skupni znesek davčnih prihodkov, zbranih v fazi končne potrošnje, in ne bo imel nobenega negativnega učinka na lastna sredstva Unije iz naslova DDV.
- (12) Izvedbeni sklep (EU) 2017/784 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2017/784 se spremeni:

- (1) v členu 3, drugi odstavek, se datum „30. septembra 2024“ nadomesti z datumom „30. septembra 2027“;
- (2) v členu 5 se datum „30. junija 2026“ nadomesti z datumom „30. junija 2029“.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

V Bruslju,

Za Svet
predsednik/predsednica